

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 52. Difficultas ob Anni sæcularis gratiam exorta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

tertia Aprilis præcepit, ut sese Ritua-
 lis sui articulo conformarent, nec ex-
 pando linteo Eucharistiæ Sacramentum
 Paschali tempore in eorum Ecclesiis
 administrarent. Verum sequenti mox
 die Episcopus Maurepafii literas rece-
 pit, in quibus re ipsa declaratum, quod
 Conscientiæ Senatus in Regularium fa-
 vorem sententiam suam mutarit, eo-
 quod inaudiisset, hunc articulum in
 Rituali non contineri. Hac de re Blef-
 sensis Episcopus datis literis Fleurium
 certiozem reddidit, qui tamen a de-
 ciliis haud recedendum esse censuit.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1726.

§. LII.

*Difficultas ob Anni Sæcularis gra-
tiam exorta.*

Jam anno priori in Italia solemnitas
 Anni sæcularis celebrabatur; ut
 vero exteræ quoque Regionibus hac pa-
 riter gratia potirentur, Provinciarum
 Primates vel Archiepiscopi ad Papam
 pro more supplices dabant literas; has
 etiam illi Franciæ Episcopi, qui debita
 submissione Sacræ Sedi erant uniti,
 jamjam pro Jubilæi gratia impetrave-
 rant: Exclusæ tamen erant illæ Diæ-
 ceses, quarum Præsules suæ contra
 Constitutionem interpositæ appellationi
 pertinacius insistebant: Has inter præ-
 Hist. Eccles. Tom. LXXII. S cipue

Sæc. XVIII.

A. C. 1726.

cipue erat Diæcesis Parisina, quæ pro-
 pter Cardinalis Noailii Archiepiscopi
 tergiversationem sacro hoc favore huc-
 usque destituta permanfit. Attamen
 h jus gratiæ promulgationem tamdiu
 diherri, ægerrime ferebat Ludovi-
 cus XV. Franciæ Rex, qui, cum in-
 credibili sacri hujus thesauri desiderio
 flagraret, anni sancti Breve per Po-
 lignacum Cardinalem pro Diæcesi Pa-
 risina a Papa efflagitari voluit: Hoc
 comperto Cardinalis Noailius die 7.
 Octobris ipfius literas ad Papam misit,
 supplicans, ut pro Parisina etiam Diæ-
 cesi parem gratiam faceret. Exigua
 tamen affulgebat spes obtinendi id,
 quod petierat; eoquod Pontifex ejus-
 modi Breve Apostolicum jam antea
 quinque aliis sex Franciæ Diæcesibus
 ob interpositas ab Episcopis appella-
 tiones denegasset, aliunde vero Pon-
 tifex suam indignationem fat aperte
 commonstrasset; postquam enim Car-
 dinalis Gualterii Nepos Forojulienfi
 Episcopo rubrum Galerum Parisios de-
 tulerat, Pontificias pro more literas
 cunctis Franciæ Episcopis consignavit,
 nullas tamen Noailio tradidit, imo
 nec illum visum ire permissus est. In-
 terim Polignacus Romæ Regis nomine
 Jubilæi Bullam haud absimilem ab ea,
 quæ Anno 1700. concessa erat, effla-
 gitabat;

gitabat; Pontifex vero huic Cardinali respondit, moris esse, ut ejusmodi Bullæ non concederentur, nisi ad preces Archipræsulum atque Episcoporum, adeo, ut horum quivis seorsim pro hac gratia supplicare teneretur. Cum ergo Polignacus jam tertia vice, incassum tamen instaret, tandem Pontifex spondit, se hoc Breve Carnutensi Episcopo indulturum eo fine, ut Rex in Asceterio S. Cyri, gratia Sæcularis Anni potiri posset. Id tamen Noaillio nimis injuriosum esse credidit Polignacus, ac ipsemet Rex consultius fore censuit, si præfatum Breve ad Senonensem Archiepiscopum transmitteretur, hacque ratione Rex Fontis - Bellaquei, dictæ Diæcesis oppido, ubi tum morabatur, sacri hujus thesauri participem sese redderet. Ergo hic Archiepiscopus Romam perscribere, ab ipso Rege jubetur, ad cujus preces Pontifex desideratam mox concessit Jubilæi Bullam, qua etiam ad Festum omnium Sanctorum promulgata, Rex Fontisbellaquei unacum tota Aula sua plenariæ remissionis gratiam non sine maximo pietatis sensu recepit. Ea res plurimum afflixit Noaillium, ad cujus tamen querelas Fleurius Cardinalis die decima quarta Octobris hæc respondit: „Ausim dicere, quod si V. E. ad mo-

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

Sæc. XVIII. „nita mea aliquot abhinc Mensibus
 A. C. 1726. „data pronas aures præbere voluisset,
 „certe hanc non pateretur molestiam,
 „sique illa, quæ pro plena reconci-
 „liatione cum S. Sede Pontifex petiit,
 „exequi voluisset, non minus suo ho-
 „nori, quam Religionis utilitati pro-
 „spexisset. Scit V. E. Pontificis amo-
 „rem erga ipsam, & quam ardentem
 „cupiat, hujus amicitix specimen dare
 „dummodo vicissim V. E. ad perfectam
 „unionem inter primos Pastores suam
 „operam conferret. Vereor, ne nimium
 „affligatur, eoquod se a potissima Cleri
 „sui parte desertam cernat; ast præca-
 „veat sibi ab hoc timore; sciat enim,
 „quod plusquam tertia pars eorum, qui
 „appellarunt, id unice complacendi
 „studio, vel reverentia erga E. V. fece-
 „rint, qui, si illam alia via & quidem
 „magis secura, & unice sequenda in-
 „cedere viderint, eadem quoque do-
 „cilitate secuturi sint ipsius exemplum.
 „Non deerunt forte pauci ex fanaticis,
 „& intemperantis ingenii hominibus,
 „qui E. V. convitiis, calumniis, & ma-
 „ledictis, imo & maligno calamo im-
 „petent, sed his absterri non deberet
 „V. E. cui magis, quam mihi notum est,
 „hanc esse Episcoporum hæreditatem:
 „Prævaleat solatium ex perfecta Epi-
 „scoporum unione vivendi ac moriendi
 „hau-

„haustum & certus sum, quod ipsa-
 „met hoc solatium in intimo cordis sui
 „sentiatur. Sequatur ergo ductum animi
 „sui, occludat aures suggestionibus
 „perverfis eorum, qui animo pervica-
 „ces non ejus Gloriam promovere sed
 „pravos suos affectus satiare quærent.
 „E. V. inter Nos non habet hostem
 „ullum, ego certe omni, quæ Episco-
 „pum decet, sinceritate profiteor, me
 „nunquam fuisse oblitum illius amici-
 „tiæ, qua me honoravit: Unice E. V.
 „admoneo, ut quicquid contigerit, nil
 „aggrediatur nisi præmissa deliberatio-
 „ne matura, & consultis Viris minime
 „suspectis &c.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1726.

§. LIII.

Theses de Jure circa S. Scripturam.

Hoc item anno quidam in Belgio
 Theologi specimen juris publici
 circa libros S. Scripturæ edere aggre-
 diebantur: Occasionem hujus scripti
 dederat acris non minus ac diuturna
 contentio, quæ inter Theologos Lovanienses
 fervebat, quibusdam censentibus,
 ex Regula IV. Indicis Romani,
 promiscuam Sacri Codicis lectionem in
 lingua vulgari cunctis esse interdictam,
 aliis vero propugnantibus, hanc Re-
 gulam in Belgio non fuisse receptam,

S 3

pro-